

завершення процесу децентралізації. В основі вітчизняної моделі служби в органах місцевого самоврядування на законодавчому рівні мають бути закріплені реальні механізми стимулювання активності громадян у прийнятті рішень з усіх питань життя територіальних громад на місцях, забезпечення їх реальної причетності до процесу прийняття і реалізації цих рішень, у тому числі й шляхом створення умов для реалізації та захисту права на службу в органах місцевого самоврядування. Незважаючи на близькість понять «державна служба» та «служба в органах місцевого самоврядування», існує значна відмінність за змістовним наповненням їх елементів. Ця обставина вимагає розмежування на законодавчому рівні повноважень та правового статусу державних та муніципальних службовців, ліквідації прогалин у законодавстві щодо муніципальної кадрової політики. І саме це зумовлює необхідність прийняття нового Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування».

Використані джерела

1. Білорус Т.В. Стратегічне управління кадровим потенціалом підприємства: монографія. Ірпінь: Національна академія ДПС України, 2007. 174 с
2. Басько Г.М. Структура компонентів кадрового потенціалу підприємства. Економіка і держава. 2007. №5. С. 5-10.
3. Бородін Є., Онасенко І. Реалізація права громадянина на службу в ОМС. Державне управління та місцеве самоврядування. 2016. №2(29). С.167-175
4. Толкованов В.В. Нові підходи до організації конкурсів на державну службу. Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування. 2017. №1. С.12 -21.
5. Якуба М.М. Кадровий потенціал як ключовий елемент потенціалу підприємства в умовах глобалізації. Науковий вісник НЛТУ України. 2009. №7. С.302-305

Ігор СЛИВ'ЯК

здобувач освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування» ТНЕУ
Науковий керівник – д.е.н., професор,
професор кафедри менеджменту, публічного управління
та персоналу, ТНЕУ Григорій МОНАСТИРСЬКИЙ

УДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

В умовах реалізації реформи децентралізації Україна потребує змін, і перш за все, вони мають бути здійснені в системі адміністративно-територіального устрою задля підвищення ефективності діяльності органів місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні. Про необхідність таких реформ дискутують уже давно, але насправді впродовж

кількох років процес рухався по trochu. Проте такими темпами централізація не в змозі швидко вирішити проблеми людини у конкретному селі, селищі та місті. Тому ці процеси вимагають реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні. Основною метою якої є підвищення якості життя людини за рахунок створення умов для сталого розвитку територіальних громад як самостійних соціальних спільнот, члени яких матимуть можливість ефективно захищати власні права та інтереси, шляхом участі у вирішенні питань місцевого значення.

Саме для цього в Україні закладено конституційні засади місцевого самоврядування, ратифіковано Європейську хартію місцевого самоврядування, прийнято ряд базових нормативно-правових актів, які створюють правові та фінансові основи діяльності органів місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні. Оскільки країна вкрай потребує кардинальних змін, а реформа місцевого самоврядування та територіальної організації влади є базовою, без якої неможливе здійснення секторальних реформ (освітньої, медичної, житлово-комунальної тощо) було прийнято три ключові закони, які вже сьогодні дають можливість громадам розвиватись. Мова йде про Закони України «Про співробітництво територіальних громад», «Про добровільне об'єднання територіальних громад» та «Про місцеве самоврядування в Україні».

За своєю природною сутністю місцеве самоврядування протистоїть державному диктату і може розвиватися лише в умовах свободи. В рамках єдиної адміністративної системи, яка діє сьогодні в Україні, місцеве самоврядування і державне управління не є сумісні. Це впливає з Конституції України, згідно з приписами якої, органи місцевого самоврядування не входять до системи органів державної влади. Разом з тим, згідно із законодавством, держава зацікавлена в розвитку місцевого самоврядування і змушена всіляко цьому сприяти.

На зіткненні протиріч розвивається місцеве самоврядування: без державної підтримки воно не може бути сформовано належним чином, а тому якісно функціонувати, в той же час воно потребує надійного захисту від тієї ж держави, від її впливу.

Аналіз поняття місцевого самоврядування і його особливостей дозволяє визначити місцеве самоврядування як право місцевої влади та її реальну спроможність самостійно регулювати і управляти частиною державних справ у рамках закону та в інтересах свого населення.

Сьогоднішня реформа місцевого самоврядування покликана вирішити три основні проблеми:

- демонтувати надмірну централізацію влади, яка тягне за собою високий

рівень корупції, низький рівень управлінських рішень та неузгодженість політики розвитку і реалізації інтересів громад;

– вирішити проблему слабкої матеріально-фінансової основи територіальних громад, яка є причиною низької якості публічних послуг, зношеності мереж та створює ризики виникнення різних техногенних катастроф;

– розв'язати проблему надмірної подрібненості адміністративно-територіальних одиниць, наслідком якої є низький рівень професіоналізму посадових осіб місцевого самоврядування, зникнення з карти України сотень сіл.

На сьогодні система місцевого самоврядування не задовольняє потреб суспільства. Функціонування органів місцевого самоврядування у більшості територіальних громад не забезпечує створення та підтримку сприятливого життєвого середовища, необхідного для всебічного розвитку людини, її самореалізації, захисту її прав, надання населенню органами місцевого самоврядування, утвореними ними установами та організаціями високоякісних і доступних адміністративних, соціальних та інших послуг на відповідних територіях. Нинішні політики, на жаль, не мають стратегічного бачення розвитку країни, трансформації системи публічної влади загалом, місцевого самоврядування зокрема, а також політичної волі та бажання здійснювати справедливу реформу.

Проведення структурних реформ дасть змогу досягти стійкого економічного ефекту за умови гармонізації пріоритетів і етапів зазначених реформ із реформою місцевого самоврядування та територіальної організації влади.

Виходячи з вищесказаного, можна підсумувати, що на сьогодні тема реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні стоїть досить гостро. Для цього слід якомога швидше схвалити зміни до Конституції України в частині децентралізації, реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади. Посилити правову, організаційну та матеріальну спроможність територіальних громад, органів місцевого самоврядування, впровадженню їх діяльності з дотриманням принципів та положень Європейської хартії людей за рахунок створення умов для сталого розвитку територіальних громад, члени яких матимуть можливість ефективно захищати власні права та інтереси, отримувати якісні публічні послуги, брати активну участь у вирішенні питань місцевого значення.

Використані джерела

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 черв. 1996 р.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

2. Про місцеве самоврядування в Україні. Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80>
3. Європейська Хартія місцевого самоврядування // Європейська хартія місцевого самоврядування та розвиток місцевої і регіональної демократії в Україні. К.: Крамар, 2003. С. 71 – 78.
4. Журавський В.С., Сербогін В.О., Яриш О.Н. Державне будівництво та місцеве самоврядування в Україні. К., 2015. 672 с.

Грига СЛОБОДЯН

здобувачка освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування» THEU
Науковий керівник – д. п. н., професор, професор кафедри
психології та соціальної роботи THEU Сергій ШАНДРУК

КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ КЛЮЧОВИЙ ЧИННИК РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙ В ОБ'ЄДНАНІЙ ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ ГРОМАДІ

Розвиток громадянського суспільства напруму залежить від інновацій, які продукують державницькі, бізнесові, культурні та інші інститути. В залежності від того, наскільки ментально або інтелектуально готові ті чи інші нації до новаторських рішень – по-різному розвиваються держави та їх адміністративно-територіальні одиниці – громади (ОТГ). Свого часу інноваційність стала однією з ключових ознак «японського дива». Слідом за Японією цей інструмент розвитку використала китайська політична еліта, маючи значну перевагу у кількості людського (трудоного) ресурсу, за останні десятиліття вивела китайську економіку у світового лідера. Світові тенденції щодо виснаження природних ресурсів дають зрозуміти, що найціннішим ресурсом для розвитку держав у наступні роки мають стати трудові ресурси – кадровий потенціал. І в даному випадку важливими є як кількісні, так і якісні показники цього ресурсу [1, с. 74].

Людський ресурс формує попит на ті чи інші товари і послуги, а кадровий потенціал органів державної влади та місцевого самоврядування, установ, організацій, держави в цілому здатен продукувати інноваційні рішення, що сприяють розвитку тієї чи іншої території. Вплив знань на процеси визначення перспективних напрямів випереджаючого інноваційного розвитку зображено на рис. 1 [2, с. 2].

Децентралізації, результатом якої в Україні стало утворення об'єднаних територіальних громад (ОТГ), має декілька трактувань. Та всі вони здебільшого підтверджують тезу, що цей процес – незмінна складова демократичних реформ.